VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI GOSPODARKI
(NR 99)
z dnia 18 marca 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Gospodarki (nr 99)

18 marca 2014 r.

Komisja Gospodarki, obradująca pod przewodnictwem posła **Wojciecha Jasińskiego (PiS)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami (druk nr 2203).

W posiedzeniu udział wzięli: **Zdzisław Gawlik** sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami, **Rafał Szetelnicki** główny specjalista w Ministerstwie Finansów, **Rafał Wittmann** dyrektor Pionu Rozwoju Inwestycji w GAZ-SYSTEM S.A. wraz ze współpracownikami oraz **Mariusz Mateńko** zastępca dyrektora Departamentu Inwestycji w Polskich Sieciach Energetycznych – Operator S.A. wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Katarzyna Gadecka** i **Anna Ornat** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Jarosław Lichocki** i **Wojciech Paluch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Szanowni państwo, otwieram posiedzenie Komisji Gospodarki. Porządek dzienny przewiduje pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami, druk nr 2203. Uzasadnia minister Skarbu Państwa. Witam pana ministra Gawlika ze współpracownikami, w imieniu ministra witam wszystkich państwa. Panie ministrze, proszę bardzo, oddaję panu głos.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, Wysoka Komisjo, przychodzimy na posiedzenie Komisji z propozycją zmiany do ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Generalnie, celem tej ustawy jest zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez przyspieszenie i usprawnienie procesu planowania, przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz określonych w tej ustawie inwestycji towarzyszących. Korzystając z ułatwień wprowadzonych na mocy ustawy z 2009 r., do której proponujemy nowelizację, powstaje pierwszy w tej części Europy terminal LNG oraz około tysiąc kilometrów nowych gazociągów. Terminal w Świnoujściu po osiągnięciu pełnej zdolności regazyfikacyjnej w fazie początkowej będzie miał możliwość regazyfikacji gazu o wielkości w skali rocznej 5 mld m^3; docelowo ta wielkość może osiągnąć 7,5 mld m^3 i będzie stanowił jednej z największych punktów wejścia do krajowego systemu przesyłowego. Punkt jest to wyjątkowy, biorąc pod uwagę, że będzie to miejsce, do którego będzie można dostarczyć gaz z każdej części świata, nie musi być to gaz w jakikolwiek sposób znaczony i jednocześnie z tego miejsca będzie mógł ten gaz być transportowany do dużej części Europy, w zależności od tego, jak system gazociągów zostanie rozbudowany.

Nowela, o której tutaj mówimy, jest dopełnieniem pierwotnego celu, jaki został zarysowany w ustawie, a mianowicie, budowy owego terminalu. Bez rozbudowanej sieci przesyłowej ten terminal nigdy nie osiągnie swojego przeznaczenia.

Jeżeli chodzi o cel tej ustawy, to zasadniczo kierunkowe zmiany zmierzają w dwóch kierunkach. Po pierwsze, rozszerza się zakres przedmiotowy inwestycji poprzez rozszerzenie inwestycji, które są objęte tą ustawą i wszelkimi ułatwieniami, które pozwolą na realizację tej inwestycji. Generalnie trzeba powiedzieć, że w art. 1 pkt 16 zostało wskazane piętnaście inwestycji towarzyszących, a mianowicie są to inkonektory oraz 12 sieci gazociągowych. Jeżeli chodzi o inkonektory, będą to sieci, które umożliwią przesył gazu na Litwę i na Słowację. Równocześnie został rozbudowany inkonektor z Czechami. Zostaną poszerzone możliwości przesyłu gazu również w tym kierunku.

Drugi kierunek zmian, jakie wprowadzane są tą ustawą, jest konsekwencją pewnej konstatacji, jaka jest wynikiem kilkuletniego obowiązywania ustawy z 2009 r. W naszym przekonaniu – gdyby Wysoka Izba zechciała pochylić się i pozytywnie ustosunkować się do tej propozycji – może to znakomicie przyspieszyć proces realizacji inwestycji. Jeżeli chodzi o te najważniejsze, szczegółowe propozycje w zakresie ułatwień, które ta nowela może spowodować, po pierwsze, proszę zauważyć, że chcemy w tej nowelizacji doprowadzić do sytuacji, żeby na etapie przygotowania wniosku były zgromadzone wszystkie opinie, które są niezbędne dla realizacji inwestycji. Wprawdzie na pierwszy rzut oka mogłoby się wydawać, że ilość i wielkość tych inwestycji i tych opinii jest większa w porównaniu z dotychczasowym procesem, ale nie ulega wątpliwości, że czasem lepiej jest powiedzieć na wstępie, ile trzeba i jakie powinny być opinie, żeby zgromadzenie tych wszystkich opinii, niezbędnych do wydania decyzji, pozwoliło na ich kompleksową analizę, a w konsekwencji – na możliwość wydania decyzji lokalizacyjnych.

Druga grupa zmian, która ma przyspieszyć realizację procesów inwestycyjnych, zmierza do nałożenia na wojewodę określonych obowiązków, które mają przyspieszyć proces lokalizacji inwestycji, poprzez wskazanie stron, które mają być zawiadamiane w procesie wydawania decyzji i poprzez wskazanie zachowania się w sytuacji, gdyby stan prawny nieruchomości był nieuregulowany. W sposób wyczerpujący, jak się wydaje, proponowana zmiana do tych kwestii się odnosi, zwłaszcza definiuje sytuacje, które są określone mianem „nieuregulowanego stanu prawnego", kiedy o tym „nieuregulowanym stanie prawnym" możemy mówić i jak w tej sytuacji wojewoda powinien się zachować. Precyzujemy również „wojewodę" jako organ właściwy i uprawniony do składania wniosków, do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i katastrze nieruchomości.

Dodatkową zmianą proponowaną w tej noweli jest zakreślenie 21-dniowego terminu do złożenia wniosków na zajęcie pasów drogowych, co również, w naszym przekonaniu, może sprecyzować sam sposób postępowania, jeżeli chodzi o dochodzenie do tego ostatniego etapu na uzyskanie stosownych zezwoleń na prowadzenie inwestycji. Równocześnie proponujemy stosowane postanowienia, które mają na celu usunięcie konieczności uzyskania przed wydaniem pozwolenia na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego zgody ministra właściwego do spraw budownictwa.

Kolejne rozwiązania, które są proponowane w tej przedkładanej Wysokiej Izbie noweli, są to rozwiązania, które zmierzają do eliminowania sytuacji, gdy po zmianie oznaczenia ewidencyjnego, wynikającego ze zmian geodezyjnych, po wydaniu decyzji, byłoby konieczne podejmowanie na nowo postępowania, którego przyczyną byłyby zmiany oznaczenia w ewidencji gruntów. Oczywiście, tego typu możliwość zawsze ma strona składająca wniosek, ale tego typu postępowania na nowo nie trzeba by absolutnie wszczynać, gdyby zmiany proponowane w tej noweli zostały przyjęte.

Kolejna zmiana proponowana w tej ustawie zmierza do usunięcia formalnej przesłanki dla konieczności uzyskiwania zgody wojewody na usunięcie drzew lub krzewów i ponoszenia z tytułu tego faktu – podejmowania działań zmierzających do usunięcia drzew lub krzewów, szczególnych kosztów. Dzisiejsze rozwiązanie w proponowanej ustawie jest rozwiązaniem, które sprawia, że jedyny inwestor, który te inwestycje na podstawie tej ustawy może prowadzić, jakim jest GAZ-SYSTEM, jest gorzej traktowany niż jakikolwiek inny inwestor, który tego typu inwestycje ma prowadzić.

Kolejne nowe rozwiązanie, które wprowadza nowela, to jest zakreślenie wojewodzie czternastodniowego terminu do przeprowadzenia kontroli oraz wydania decyzji w przedmiocie pozwolenia na użytkowanie. W obowiązującym obecnie stanie prawnym takiego terminu nie było.

Kolejna grupa zmian wskazuje marszałka województwa jako jedyny organ uprawniony do pozwoleń wodno-prawnych. Wcześniej, na mocy obowiązującego aktu prawnego, podmiotami właściwymi w tej sprawie byli zarówno marszałek województwa, jak i starosta. Jest to zmiana porządkująca, ujednolicająca cały system.

Kolejna grupa zmian są to zmiany wprowadzone w pkt 9 proponowanej noweli, w art. 1. Są to zmiany, które wprowadzają nowe zasady w zakresie regulowania zawiadomień i doręczeń w przypadku wydania pozwoleń wodno – prawnych.

Kolejna zmiana, jest to zmiana polegająca na tym, że z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomością. Jest to wprowadzony nowy tytuł prawny, który pozwala uzyskać takie prawo do gruntu, które umożliwia uzyskanie pozwolenia na budowę.

Kolejna zmiana, jest to zmiana, która zobowiązuje wojewodę w terminie trzydziestodniowym do ustalenia odszkodowania. Oczywiście, ten termin trzydziestodniowy, który zobowiązuje wojewodę do ustalenia odszkodowania, ma miejsce tyko wtedy, jeżeli uprzednio wysokość odszkodowania nie została ustalona między wojewodą a dotychczasowym właścicielem czy innym podmiotem uprawnionym do dysponowania nieruchomością.

Kolejną zmianą, którą wprowadza dyskutowana nowela, jest wskazanie, iż wszelkie odszkodowania, które są ponoszone z tytułu dostępu do nieruchomości, poza wywłaszczeniem, poza uzyskiwaniem prawa do nieruchomości na podstawie wywłaszczenia, są ponoszone przez inwestora. Czyli, dotyczy to wszelkich innych działań, które mają na celu uzyskanie dostępu do nieruchomości, poza uzyskaniem tytułu prawnego w postaci wywłaszczenia.

Kolejna zmiana zmierza w kierunku skrócenia terminu do zawarcia porozumień pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym Lasy Państwowe a inwestorem co do warunków dokonania wycinki drzew i krzewów.

Kolejna zmiana jest to wskazanie wojewody jako organu egzekucyjnego, prowadzącego egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym, wynikających z decyzji administracyjnych. Proponowana nowela wskazuje trzy sytuacje, w których wojewoda jest wskazany jako organ egzekucyjny.

Jeżeli chodzi o to skrócenie terminów, to chciałbym dobrze być zrozumiany, bo tutaj chodzi o precyzyjne wskazanie terminu początkowego, w którym rozpoczyna się bieg, do podjęcia pewnych decyzji, czyli skrócenie w tym sensie, że eliminujemy tę niepewność czy dyskusję, kiedy ten bieg terminu do osiągnięcia porozumienia ma być osiągnięty.

To są chyba te najistotniejsze zmiany, o które wnosimy w przedkładanej Wysokiej Izbie nowelizacji. Generalnie – dwie grupy: po pierwsze, zmienia się zakres przedmiotowy i wprowadzanych jest szereg zmian, które mają na celu ułatwienie prowadzenia inwestycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Dziękuję panu ministrowi. Otwieram debatę. Proszę bardzo o zgłaszanie się do głosu państwa posłów. Pan poseł Naimski, proszę. Pan poseł Rogacki, pan przewodniczący Cedzyński.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Panie przewodniczący, panie ministrze, ja chciałem pana ministra zapytać o rzecz dość szczegółową, ale ważną w tej ustawie. Otóż, w projekcie, który wpłynął do Sejmu, wypadł, został wykreślony wśród celów objętych tą ustawą, zostały wykreślone magazyny gazu budowane przez GAZ-SYSTEM, które są niezbędne do dobrego funkcjonowania sieci, która ten gaz ze Świnoujścia będzie rozprowadzała. To jest w pierwotnym projekcie, art. 38 pkt b lit. a-z. Czy pan minister mógłby to skomentować? Myślę, że w podkomisji będziemy do tego wracali, bo to jest bardzo poważna sprawa i wymagająca przedyskutowania, ale chciałbym zasygnalizować już dzisiaj, że ta sprawa będzie podnoszona i być może pan minister będzie miał więcej czasu, żeby się do tego ustosunkować. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Dziękuję. Pan poseł Rogacki.

Poseł Adam Rogacki (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, korzystając z obecności przedstawiciela rządu chciałbym zapytać, jak na dzień dzisiejszy wygląda kwestia harmonogramu budowy gazoportu, czy ten przekładany już termin, czyli do końca roku 2014, na dzień dzisiejszy jest realny i czy zostanie dotrzymany?

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Dziękuję. Pan przewodniczący Cedzyński.

Poseł Jan Cedzyński (TR):

Projekt ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami, który dziś jest nam przedstawiany, zgodnie z jego uzasadnieniem, ma być panaceum na zabezpieczenie bezpieczeństwa energetycznego Polski. Jak rozumiem, jest to kolejny pozorowany ruch rządu, który ma odwrócić uwagę od rzeczywistego problemu, jakim jest opóźnienie w budowie terminalu w Świnoujściu. Panie ministrze, ustawami terminalu nie zbudujemy. Mnie interesują rzeczywiste problemy, do których, niestety, projekt się nie odnosi. W szczególności chciałbym zobaczyć, w jaki sposób przyjęcie tego projektu rozwiązuje problem opóźnienia w oddaniu tej inwestycji? Jaki jest pomysł na zarządzanie takimi strategicznymi podmiotami? Bo to przecież złe rozwiązania, czy złe zarządzanie doprowadziło do opóźnień w budowie terminalu. Moim zdaniem, nadzór Skarbu Państwa zawiódł w tym wypadku.

Akt prawny, który pretenduje do miana recepty na bezpieczeństwo energetyczne państwa, powinien kompleksowo rozwiązywać te problemy. W przedstawionym projekcie, panie ministrze, tego nie widać. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Dziękuję bardzo. Pan poseł, pan marszałek Dorn, proszę.

Poseł Ludwik Dorn (SP):

Dziękuję bardzo. Chciałbym zadać pytanie niedotyczące konkretnych przepisów ustawy, ale w kwestii systemowej z tym powiązanej. Mianowicie, mamy tak zwaną spec ustawę, z terminalu rozszerza się na sieci przesyłowe. Miała być przygotowywana ustawa o infrastrukturalnych inwestycjach ciągłych. Wedle tych pogłosek, które dotarły po pierwszej turze konsultacji międzyresortowych, kiedy zgłoszono około 300 poprawek, rząd jednak wycofał się z tego pomysłu na rzecz całego pakietu zmian w różnych ustawach. W związku z tym pytanie, jak jest? A jeżeli czytamy ten projekt ustawy, to nie wszystkie, ale jest tam bardzo dużo przepisów mających głęboki sens, na przykład, że jeżeli w trakcie przygotowywania procesu inwestycyjnego nastąpiła zmiana oznaczenia działki w wyniku podziału gruntu, to nie wstrzymuje to pozwolenia, nie trzeba zaczynać wszystkiego od początku. Tylko pytanie, dlaczego tylko w przypadku sieci przesyłowych związanych z terminalem gazowym? Dlaczego rząd nie wykorzystał tej okazji, by skądinąd oczywiste, słuszne, redukujące ryzyko inwestycyjne i czas, rozwiązania, które są w tym projekcie ustawy, nie uczynić rozwiązaniami *ergo omnis*?

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Dziękuję. Czy jeszcze ktoś chciałby zabrać głos? Nie widzę. Proszę bardzo, panie ministrze, proszę o udzielenie odpowiedzi.

Sekretarz stanu w MSP Zdzisław Gawlik:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, jak wspomniałem, ta ustawa musi być bezpośrednio powiązana z budową terminalu gazu skroplonego w Świnoujściu i tutaj musimy znaleźć uzasadnienie dla każdej z tych inwestycji, która jest objęta treścią tej ustawy i pokazać związek tej inwestycji z budowanym terminalem po to, żeby na podstawie tej ustawy mogła skorzystać każda inwestycja infrastrukturalna, z pewnej infrastruktury prawnej, jaka tą ustawą jest przewidziana. Stąd konsekwencja braku w tej ustawie również tej inwestycji w postaci możliwości budowy magazynów. Ja mogę pewnie wyrazić pogląd, że te inwestycje infrastrukturalne w ten obszar są realizowane w sposób w miarę

intensywny, bo od 2007 r. do końca 2014 r. pojemność magazynowa zwiększy się dwa razy, czyli te inwestycje są realizowane.

Oczywiście, zgadzam się, że mogłoby być objęte więcej inwestycji, tylko zawsze trzeba mieć na uwadze to, żeby tę ustawę móc obronić przed zarzutem jej niekonstytucyjności, bo – jak panowie mówcy zauważyli – ona wprowadza szereg ułatwień, które umożliwiają realizację inwestycji i usytuowanie ich na osi czasu, bo ona generalnie żadnego z tych obowiązków, jakie ciążą na inwestorze, nie wyklucza, nie redukuje. One są realizowane, tylko w określonym tempie i porządku czasowym. I zawsze każda ingerencja, która w tej materii byłaby dokonywana, jeżeli nie znajdzie jakiegoś szerszego uzasadnienia, to zachodzi niebezpieczeństwo, że ten zarzut niekonstytucyjności mógłby być podniesiony do tego typu sformułowanych propozycji. I stąd pewnie ta kwestia pominięcia w tej ustawie kwestii magazynowej, ale i – tak jak pan poseł Dorn wspominał – szeregu innych kwestii.

Kiedy pojawi się ustawa korytarzowa, nie wiem, czy załatwi ona wszystkie problemy i umożliwi realizację wszystkich inwestycji infrastrukturalnych. Pewnie jeszcze nie. Obserwując to, co się dzieje w otoczeniu również naszego kraju, pewnie chcielibyśmy, żeby pewne inwestycje infrastrukturalne były realizowane jeszcze w większym tempie niż dotąd są realizowane. Być może takie narzędzie uda się jeszcze znaleźć, ale ta ustawa jest dedykowana dla realizacji pewnego celu, ściśle do tego celu jest przypisywana.

Jeżeli chodzi o realizację budowy gazoportu w Świnoujściu w tym harmonogramie, który jest. Dzisiejsze nasze spotkanie….

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Przepraszam, mikrofony się burzą z wiosną. Przepraszam, proszę kontynuować, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSP Zdzisław Gawlik:

Jeżeli chodzi o harmonogram, czy wszelkie uwagi zgłoszone tutaj przez pana przewodniczącego Cedzyńskiego co do budowy gazoportu, to harmonogram jest przyjęty 10 września 2013 r. w noweli do umowy, jaka została podpisana z generalnym realizatorem inwestycji w 2010 r. Co do terminu i harmonogramu, mamy koniec tej inwestycji zaplanowany na koniec grudnia 2014 r. Wedle obecnego postępu prac – obecnego, to co mamy na dzisiaj – i wedle tych planów, które ma inwestor w stosunku do tego, co musi na terenie gazoportu zrobić, pierwszy gazowiec-metanowiec na schładzanie powinien w grudniu w gazoporcie się pojawić i ta inwestycja rozruchu gazoportu powinna być w tym momencie rozpoczęta. Sam fakt, że gazowiec pierwszy się pojawi, będzie oznaczał, że z tego gazowca część tego gazu, przetransportowanego w taki sposób, pojawi się w sieci, bo tylko część tego gazu zostanie wykorzystana dla procesów technologicznych.

Ja nie chciałbym tutaj dzisiaj przesądzać, że jesteśmy na etapie kończenia tego projektu. Czy nie wydarzy się coś, jeżeli chodzi o sam proces schładzania, rozruchu, co po prostu w jakikolwiek sposób być może przesunie, wydłuży te zdolności regazyfikacyjne tego terminalu? Wedle tych założeń, które mamy, powinien ten pierwszy metanowiec w grudniu wpłynąć. Stopień zaawansowania robót na to wskazuje. Są pewne działania, są pewne intensywne rozmowy prowadzone z Saipemem. Z tego, co dzisiaj wiem, przedstawiciele Saipemu rozmawiali z zarządem spółki. Ta wzajemna interakcja się odbywa, są podejmowane pewne dodatkowe działania również przez Saipem, żeby wykorzystać wszystkie możliwości, które ten proces daje, żeby inwestycja była realizowana w terminie. Przypomnę tylko, że w tym najbardziej niekorzystnym przedziale czasu, kiedy upadały firmy budowlane, na terenie gazoportu pracowało niecałe 300 osób, dzisiaj pracuje na terenie gazoportu prawie 1500 osób. Widać, że skala zaangażowania w ciągu półtora roku diametralnie się zmieniła.

Wszystkie decyzje administracyjne, które były niezbędne dla rozpoczęcia i realizacji tej inwestycji, dla gazoportu, zostały już uzyskane, czyli proszę nie traktować tej ustawy jako takiej, która ma być – jak jeden z mówców powiedział – lekiem na to, żeby w gazoporcie coś się nie wydarzyło. Ta ustawa, z punktu widzenia realizacji inwestycji i wykonania jej we właściwym czasie, nie jest narzędziem, które ma skrócić, przyspieszyć cokolwiek, co na terenie gazoportu się dzieje. To, co było do osiągnięcia, zostało

na podstawie ustawy z 2009 r. osiągnięte, ale chodzi o przygotowanie takiej infrastruktury, żeby ten gazoport, dedykowany dla pewnego celu, mógł służyć. Proszę zauważyć, że w Polsce mamy prawie znakomitą, rozbudowaną sieć gazociągów, ale jest nam daleko, na przykład, jeśli chodzi o Niemcy i Czechy, porównując po prostu stopień wypełnienia gazociągami powierzchni tych państw. W zasadzie za nami jest tylko Litwa. Czyli mówimy, jak dużo w ostatnich 4-5 latach gazociągów zostało w Polsce zbudowanych, ale one nie wypełnią tej luki, nie zastępują tych gazociągów, które są już eksploatowane przez kilkadziesiąt lat. Ta ustawa ma temu służyć, żeby te możliwości regazyfikacyjne zostały wykorzystane.

Oczywiście, cel ustawy może być daleko szerszy. Proszę zauważyć, że proponujemy objęcie tą ustawą również trzech inkonektorów. Czyli, z uwagi na geopolitykę i pierwszy w tej części Europy tego typu obiekt, tego typu narzędzie, może być gaz w taki sposób transportowany i przemieszczany, wykorzystany dla potrzeb innych państw w otoczeniu naszego kraju. Czyli nie jest to na pewno narzędzie, które ma uleczyć ten ból, że coś się na budowie dzieje, gorzej czy lepiej. Jest to po prostu ustawa, która ma służyć temu, żeby w pełni możliwości tego terminalu, kiedyś pomyślanego, zostały wykorzystane. Jestem przekonany, że po przyjęciu tej ustawy będziemy mogli powiedzieć, że i możliwości regazyfikacyjne gazoportu będą w pełni wykorzystane i będzie ona służyła w tej części Europy wszystkim, którzy taką chęć wyrażą. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Wojciech Jasiński (PiS):

Dziękuję panu ministrowi. Czy ktoś jeszcze z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. W takim razie zamykam pierwsze czytanie.

Szanowni państwo, jest propozycja powołania podkomisji. Jest szansa, że podkomisja zrobi to szybciej niż gdybyśmy pracowali w Komisji.

Szanowni państwo, przeprowadziłem przed posiedzeniem konsultacje i w rezultacie proponuję, aby powołać podkomisję w następującym składzie: panie posłanki – Nykiel i Królikowska-Kińska, oraz panowie posłowie – Mężydło, Naimski, Cedzyński, Rogacki, Matusiak, Olejniczak i Kasprzak. Czy jeszcze ktoś chciałby pracować w podkomisji? Proszę bardzo, pan poseł Najder.

Szanowni państwo, czy przeciwko podkomisji w składzie przeze mnie wymienionym, plus pan poseł Najder, jest jakaś opozycja? Nie widzę, w związku z tym stwierdzam, że Komisja powołała podkomisję w wymienionym przed chwilą składzie. Proszę bardzo członków podkomisji o podejście do stołu prezydialnego po zakończeniu posiedzenia Komisji w celu ukonstytuowania się.

W związku z wyczerpaniem porządku dziennego zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję za uczestnictwo.